

گزارش تصویری

جهاد پشتیبانی از جهادگران با مشارکت مردم و خیرین

گروه جهادی «دیده‌بان مردم» به اهالی سیستان و بلوچستان آموزش می‌دهد در زمان حضور جهادگران از آنان پشتیبانی و پذیرایی کنند

به گفته مسئول گروه جهادی دیده‌بان مردم دو بار در روستاهای چابهار سیل آمد و در برخی مناطق هیچ گروهی نتوانست کاری انجام دهد، ولی جهادگران این گروه خدماتی همچون ساختمان سازی، ساخت سرویس بهداشتی، احداث چاه، دیوارکشی و تعمیر سقف خانه‌های آسیب‌دیده را بر عهده گرفتند

همچنین تهیه سیمان، ماسه و موکت برای خانه‌ها، تأمین بسته‌های غذایی برای سبیل‌زگان و رساندن وسایل زندگی به دست سبیل‌زگان از سوی جهادگران این گروه انجام شد. یزدان پناه می‌گوید: در مناطق سیل‌زده آب‌های خانه‌ها را تخلیه و سقف خانه‌ها را ایزوگام کردیم. در آن روزها مردم به شدت در شرایط سختی بودند، برای‌شان غذا درست می‌کردیم و لوازم خانگی و پتو به دست‌شان می‌رساندیم.

مردم پشتیبان جهادگران هستند

گروه جهادی «دیده‌بان مردم» با برنامه‌ریزی خاصی پیش می‌رود. شیوه کارها و تصمیم‌گیری در گروه به این شکل است که برای هر حوزه‌ای یک گروه چند نفره دارند که تحت نظر معاونان گروه فعالیت می‌کنند، البته مسئول مالی و پشتیبانی و جانشین هم دارند.

وقتی خیرین مبلغی به گروه تزریق می‌کنند، جهادگران در جلسه‌ای با همفکری و ریشه‌یابی مشکلات، طرحی را برای اجرا آماده می‌کنند. آنها علاوه بر کمک‌های خیرین با بنیاد مستضعفان و ستاد اجرایی فرمان امام خمینی (ره) هم همکاری دارند، ولی بیشتر فعالیت‌ها با حضور و مشارکت خود مردم انجام شده است.

مسئول گروه جهادی دیده‌بان مردم می‌گوید: یکی از برنامه‌های ما تشویق دیگران برای فعالیت‌های اجتماعی است. بچه‌های گروه، دیگران را راهنمایی می‌کنند که چگونه گروه خود را ثبت کنند تا بتوانند مسیر صحیحی را در فعالیت‌های‌شان پیش ببرند. ما به خاطر اینکه جمع زیادی از مردم میزبان گروه‌های جهادی کشور برای انجام خدمات در استان هستند، به آنها آموزش می‌دهیم در زمان حضور جهادگران چه کار کنند و چطور از مهمانان خود پذیرایی و به آنها کمک کنند. هر ساله در تعطیلات نوروز اردوهای جهادی متنوعی در این منطقه برگزار می‌شود. اگر اردوهای جهادی دیگری هم برگزار شود، مردم به عنوان پشتیبان به آنها کمک می‌کنند تا کارهای‌شان سرعت بگیرد.

این جهادگر فعال ادامه می‌دهد: معمولاً از استان‌های قزوین و تهران برای ارائه خدمات به این شهرستان می‌آیند، ولی گروه‌های جهادی مرز ندارند و هر وقت اتفاق ناگواری پیش می‌آید، همه آنها اعلام آمادگی می‌کنند تا برای کمک و رفع نیازها به اینجا بیایند.

یزدان پناه می‌گوید: گروه‌های جهادی در فضای مجازی صفحاتی فعال دارند و با توضیح درباره فعالیت‌های‌شان با مردم در ارتباط دائم هستند. طرح‌های آنها برای آینده، توسعه فعالیت‌ها در حوزه توانمندسازی و اشتغال‌زایی است. او بیان اینکه در حال حاضر گروه‌ها نام‌هایی دارند مبنی بر اینکه می‌خواهند دانشجویانی را که توانایی پرداخت هزینه‌های دانشگاه ندارند، مورد حمایت قرار دهند و با اشتغال‌زایی فقر را در مناطق محروم ریشه‌کن کنند، تصریح می‌کند: مردم وقتی در کنار هم باشند، می‌توانند دست به هر کاری بزنند. حالا جهادگران برنامه‌ریزی و طرح‌هایی را ارائه می‌کنند و مردم با همراهی آنها کارها را به نتیجه می‌رسانند.

مردم وقتی می‌بینند عده‌ای بدون آنکه مسئولیتی داشته باشند، به دنبال حل‌وفصل مشکلات و مسائل آنها هستند، روحیه مضاعف می‌گیرند. جهادگران به صورت تخصصی در همه حوزه‌ها فعال هستند و همین امر نقطه قوت و تبلیغی برای اضافه‌شدن نفرات دیگر به گروه‌های جهادی است. به گفته مسئول گروه جهادی دیده‌بان مردم، دو بار در این منطقه سیل آمد و در برخی مناطق هیچ گروهی نتوانست کاری انجام دهد، ولی این گروه جهادی خدمات خوبی ارائه کرد که شامل ساختمان سازی، ساخت سرویس بهداشتی، احداث چاه، دیوارکشی و تعمیر سقف خانه‌های آسیب‌دیده بود.

همیشه وقتی قرار می‌شود از گروه‌های جهادی سخن به میان بیاید، از بی‌منت و بی‌سروصدا بودن آنها می‌گوییم. از جهادگرانی که بدون هیچ چشمداشتی کوله‌های خود را برمی‌دارند و به مناطق می‌روند که جمعی از هموطنان، منتظر و نیازمند کمک هستند، اما این‌بار می‌خواهیم از مردمی بگوییم که همیشه آغوش باز کرده‌اند تا به جهادگران کمک کنند. در چابهار یک گروه جهادی وجود دارد که وظیفه‌اش آماده کردن مردم برای پشتیبانی و پذیرایی از گروه‌های جهادی است. گروه جهادی «دیده‌بان مردم» در سیستان و بلوچستان نقش آفرینی‌های زیادی کرده و در بسیاری از اتفاقات زودتر از بقیه گروه‌ها خود را برای یاری رساندن به هموطنان به روستاها و مناطق حادثه‌دیده رسانده است. جهادگران این گروه با ذوق و شوق دور هم جمع شده‌اند و گواه این ادعا همین بس که در عرض چند سال تعدادشان بیش از چهار برابر شده است.

علی‌اکبر یزدان پناه ۳۱ سال سن و لیسانس IT دارد، کارمند است و مسئول «گروه جهادی دیده‌بان مردم». این گروه جهادی بعد از سیل سال ۱۳۹۸ تشکیل شد و اولین گروه جهادی اهل سنت در منطقه بود. در این منطقه خیریه‌های زیادی وجود دارد اما گروهی که کار جهادی کند و اهل سنت هم باشد وجود نداشت. حوزه فعالیت گروه جهادی «دیده‌بان مردم» همه شهرستان‌های استان سیستان و بلوچستان را شامل می‌شود. این جهادگران در کنار اقدامات عام‌المنفعه، اخلاقی و روابط انسانی را هم ترویج می‌کنند. آنها وقتی کار را آغاز کردند، حدود ۴۰ نفر بیشتر نبودند اما همین هم‌راهی و توجه به اصول اسلامی و مردم‌داری‌های‌شان بود که نفرات زیادی را به جمع‌شان افزود و حالا ۱۷۰ نفر با آنها همکاری می‌کنند که از همه اقشار در میان‌شان وجود دارد.

«خودکفایی»: ارمغان گروه‌های جهادی تخصصی برای روستاییان خراسان جنوبی

برای رفع بیکاری از روستاها با سازمان‌ها و مجموعه‌هایی مانند بسیج سازندگی، کمیته امداد، ستاد اجرایی فرمان امام خمینی (ره) و غیره مذاکره می‌شود تا از امکانات و تسهیلات آنها در جهت کار آفرینی استفاده شود

بخش مشغول فعالیت شوند اما سرمایه‌های این منطقه را به آنها مشاوره داده می‌شد تا تصمیم درستی بگیرند. مسئولان گروه‌های جهادی با نهادهایی که می‌توانستند در این حوزه کمک کنند، تماس می‌گرفتند تا از ظرفیت‌های آنها نیز استفاده شود.

با سازمان‌ها و مجموعه‌هایی مانند بسیج سازندگی، کمیته امداد، ستاد اجرایی فرمان امام خمینی (ره) و غیره وارد مذاکره شدند و راهبری شغلی این رسته را بر عهده گرفتند. بعد از گذشت چند سال هم اکنون گروه‌های جهادی با برنامه‌ریزی خوبی پیش می‌روند و می‌دانند باید چه کار کنند. با توجه به اطلاعاتی که از قبل دارند و شناسایی‌هایی که از سطح روستاها انجام می‌دهند، تسهیلات را به سمت افرادی سوق می‌دهند که نتایج دریافت‌آمده در تولید منطقه نمایان شود. به عبارتی روش آنها صرفاً اینگونه نیست که وامی داده شود که معلوم نباشد صرف چه کاری شده است.

امروز در این منطقه گروه‌های جهادی زیادی وجود دارند که می‌توانند به صورت تخصصی خدمات‌رسانی کنند. در میان آنها، گروه‌های جهادی دامپروری به صورت شبکه‌ای در حال گسترش هستند و بنا دارند روزی به صورت کشوری فعالیت کنند تا کمبود نهادهای دامی و تولید گوشت و لبنیات کشور را به سطح خوداتکایی و خودکفایی برای مصرف همه مردم برسانند.

مطلوب در این حوزه زمانی به دست می‌آید که کل منطقه در مسیر یک طرح بهبود قرار گیرد، به همین دلیل دامپرورش جهادگران، بحث آموزش را به صورت گروهی آغاز کرد. او ابتدا گروه‌های جهادی را در سطح استان رانندگی کرد و از متخصصان بومی و منطقه که با روحیات مردم آشنا بودند، استفاده کرد، سپس گروه‌ها را به صورت تخصصی مورد تعلیم قرار داد تا آنها هم بتوانند گروه‌های دیگر را آموزش دهند. گروه‌های جهادی در روستاها خدماتی همچون آموزش، درمان، واکسیناسیون دام‌ها و کارهای دیگر را انجام می‌دهند. بعد از این خدمات اولیه، نوبت به شناسایی مشکلات دامداران رسید تا بتوانان گره دیگری از گره‌های‌شان باز شود.

مثلاً در دو سال گذشته دامداران در تأمین نهادهای دامی با مشکل مواجه شده بودند و گروه‌های جهادی برای تأمین نهادهای دامی اقدام عملی خوبی انجام دادند. آنها همچنین با ظرفیت‌سنجی برای کل استان نهادهای دامی را برای کل دام‌های استان تأمین کردند.

مشکل دیگر منطقه بیکاری جوان‌های فارغ‌التحصیل بود. در این زمینه برای جوان‌هایی که از دانشگاه مدرک گرفته و به دنبال کار بودند و می‌خواستند در این

بعد از اینکه گروه‌های جهادی کارهایی مانند ساخت‌وساز و اقدامات عمرانی، فرهنگی، آموزشی و امور مذهبی را باهم انجام دادند، کم‌کم قرار بر این شد که سمت تخصصی‌شدن پیش بروند. آنها متوجه شده بودند وقتی یک گروه متخصص وارد منطقه‌ای کم‌برخوردار می‌شود، بهتر و کارآمدتر خدمات‌رسانی می‌کند و مشکلات بیشتری از مردم رفع می‌شود. در این میان برخی متخصصان خودشان اقدام به تشکیل گروه جهادی کردند تا نه تنها خدمات بهتری ارائه کنند بلکه بتوانند به آموزش دیگر جهادگران بپردازند تا مشکلات یک منطقه در کمترین زمان ممکن حل‌وفصل شود.

برخی گروه‌های جهادی دامپرورش در روستاهای خراسان جنوبی در حال گسترش فعالیت‌ها به صورت تخصصی هستند تا بتوانند با طرح‌ها و برنامه‌های خود، کمبود نهادهای دامی و تولید گوشت و لبنیات را در روستاها به حدی برسانند که برچسب خودکفایی به آنها بچسورد. امیرحسین نصیری، دکتر دامپرورش و فعال جهادی در شهرستان طبس استان خراسان جنوبی است. دامداری و دامپروری شغل پدری او بوده و به همین خاطر با دغدغه‌ها و مشکلات دامداری در طول زندگی آشنا شده و برایش ملموس است، به همین دلیل از کودکی شغلی را انتخاب می‌کند و تصمیم می‌گیرد این مشکلات را برای مردم روستا بر اساس امکاناتی که در این منطقه موجود است آسان و در نهایت حل کند. اولین گام دکتر نصیری این بود که دانش آکادمیک خود را به زبان ساده به روستاییان انتقال دهد.

ابتدا ظرفیت‌سنجی، سپس اقدام

ابتدا روستاهایی که در منطقه وجود داشت شروع کرد و بعدها کارها را سایر مناطق توسعه داد. برای ورود به حوزه سلامت و تولید دام باید کل منطقه را در نظر می‌گرفت. نمی‌شد دام‌های یک روستا سالم و دام‌های روستاهای دیگر آلوده باشند. نتیجه

